

ÜLESTÕUSMISAJA II PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Ap 4:32-35)

Lugemine Apostlite tegude raamatust

Usklike kogudusel oli üks süda ja üks hing. Keegi ei nimetanud oma varandust enda omaks, vaid kõik oli neil ühine. Ja apostlid kuulutasid suure väega Issanda Jeesuse ülestõusmist ja suur arm oli nende kõikide üle. Keegi nende seast ei kannatanud puudust, sest põllu- ja majaomanikud müüsid ära oma vara ja tõid raha ning panid selle apostlite jalgade ette. Ja igäihele jagati sedamööda, kuidas ta vajab.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 118:1.4. 16-17 18.22 23-24 R:1a)

R: Tänage Issandat, sest tema on hea.

Tänage Issandat, sest tema on hea
ning tema heldus kestab igavesti.
Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.
R:

Issanda parem käsi on tõstetud üles,
Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid.
Ma ei sure, vaid jään ellu
ja kuulutan Issanda tegudest.
R:

Issand karistas mind rängasti,
kuid ta ei andnud mind surma.
Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.
R:

Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.
See on Issanda päev,

rõõmustagem sellest ja hõisakem.

R:

(Teine lugemine 1Jh 5:1-6)

Lugemine püha apostel Johannese esimesest kirjast:

Mu armsad: igaüks, kes usub, et Jeesus on Kristus, see on Jumalast sündinud; ja igaüks, kes armastab Jumalat, kes on sünnitanud, armastab ka teda, kes temast on sündinud. Ja sellest me tunneme ära oma armastuse Jumala laste vastu, kui me armastame Jumalat ja täidame tema käske. Jumala armastamine seisneb selles, et me täidame tema käske, ja tema käske täita pole raske. Ning igaüks, kes on Jumalast sündinud, võidab maailma. See võit, mis maailma ära võidab, on meie usk. Kes aga suudaks maailma ära võita kui mitte see, kes usub, et Jeesus on Jumala Poeg. Jeesus Kristus tuleb vee, vere ja Vaimu läbi – mitte ainult läbi vee, vaid ka vere läbi. Vaim tunnistab sellest, ja Vaimus on tõde. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 20:29)

Halleluuja. Et sa mind oled näinud, Toomas, siis sa usud, kuid õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 20:19-31)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nädala esimese päeva õhtul, kui jüngrid olid riivistatud ukse taga hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende seas ning ütles: “Rahu olgu teiega.” Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid said Issandat nähes väga rõõmsaks. Jeesus aga ütles taas: “Rahu olgu teiega. Nii nagu minu Isa on mind läkitanud, nõnda läkitan ka mina teid.” Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: “Võtke vastu püha Vaim! Kellele teie patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud.” Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda hüüti Kaksikuks, ei olnud nende hulgas, kui Jeesus tuli. Ning jüngrid ütlesid temale: “Me nägime Issandat.” Aga tema ütles neile: “Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu.” Kaheksa päeva pärast, kui jüngrid olid taas toas ja Toomas oli ühes nendega, tuli Jeesus, olgugi et uks oli riivis, seisis nende keskel ja ütles: “Rahu olgu teiega!” Seejärel ütles ta Toomasele: “Pane

oma sõrm siia ja vaata minu käsi; siruta oma oma käsi siia ja pane see minu külje sisse, ning ära ole uskmatu, vaid usklik!” Toomas vastas ning ütles talle: “Minu Issand ja minu Jumal!” Aga Jeesus ütles talle: “Et sa mind oled näinud, siis sa usud; õndsad on need, kes ei näe aga siiski usuvad.” Ja Jeesus tegi veel teistsuguseidki tunnustähti oma jüngrite ees, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse. Aga need siin on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Jumala Poeg; ja et teil uskudes oleks elu tema nimes.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vaadake oma käsi... ja kõrgemalt: vaadake oma randmeid ka, katsuge sõrmega järele... Ei ole naelahaavu...? ja jalgadel ka ei ole...? ega odahaava külje sees...? Nii et tundub: meile ei ole neid löödud. Noh, siis on meil kõigil väga hästi läinud! Aga me peame mõönma, et Jeesusel oli palju karmim saatus, ja seda enam peame meie olema oma eluga rahul.

Kuid vaadake nüüd oma naabreid: kas neil on kusagil haavad? Päril silmaga vist näha ei ole, ja ei tule meelde ka, et me oleksime neid kellelegi löönud. Või äkki ikka tuleb midagi meelde, mida kahetseda...?

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, suurel osal meist on olnud võimalus elada elu, milles pole jõhkrat vägivalda. Siiski ei peaks imestama, et religioonid, keskendudes tihti äärmustele, teadvustavad meile ka võimaluse kannatada vägivalda all ja surra kibedasse surma. Äärmused tähistavad piiri, millest väljaspoole enam edasi ei pääse, ning seeläbi määratlevad nad sissepoole meie maise olemasolemise tingimused.

See tähendab: meie jaoks algab kõik sünnist ja lõpeb surmaga – mis oli enne ja mis tuleb pärast, jääb meile saladuseks. Kuid sünni ja surma vahele jääb ka kolmas faas, nimelt meie elu siin maa peal. Naljatomise öeldakse, et maakera sees on veel teine maakera, mis on pealegi suurem kui välimine, kuid vaimses mõttes on võimalik leida ka sellele paradoksile tähendus, nimelt: kuigi maise elu jääb sünni ja surma vahele, on väga tähtis, kas igaviku jaoks on see üüriline elu siin sünniks või surmaks? Kas pärast surmaunne suikumist ärkame uuesti taevariigis või põrgus...

Siin maa peal aga toimuvad muutused sageli äärmusest äärmusesse. Just siis, kui kõik on veendunud, et nüüd valitseb rahu ja heaolu, kerkib ei tea kust mingi uus revolutsioon, mis muudab paradiisina tundunud olukorra maapealseks põrguks. Aga ka vastupidi: märtrite veri võib osutada taevariigi seemneks. Inimestest, keda on kasvatatud Jumala vihkamise vaimus, võivad saada kõige

ustavamad Jumala teenijad, ja kurjuseimpeeriumid vajuvad tihti kokku omaenda raskuse all. Protsesside käivitajaks on aga tihti mõni esmapilgul tähtsusetu sündmus.

Ka evangeeliumist leiame sarnaseid vastuolusid ohtrasti. Kui Jeesus näitas Peetrusele imelise kalasaagi kaudu oma väge ja kutsus ta oma jüngrite hulka, ütles Peetrus: “Issand, mine minu juurest ära, sest ma olen patune inimene.” Teised, kes hea meelega jüngriteks hakkasid, nii ei öelnud, aga just Peetrusest tegi Jeesus kõige tähtsama oma jüngrite hulgas. Ometi ei seganud see Peetrusel ka põhjas ära käia, kui ta Jeesust lühikese aja jooksul kolm korda salgas. Kuid lõpuks sai temast ikkagi kalju, millele Jeesus ehitas oma kiriku, nii nagu ta selle oli ette kuulutanud.

Samasugust äärmusest äärmusesse muutumist näeme tänases evangeeliumis. Toomas, kes oli kõige uskmatum jüngrite hulgas ja kes julges oma kahtlused ka välja öelda, kelle ütlemises oli lausa jonnimist Jumala vastu, oli ainus, kes sai panna oma sõrmed ristilöömise haavadesse ja öelda Jeesusele: “Minu Issand ja minu Jumal.” Seega oli just kahtleja Toomas teadaolevalt esimene, kes päris otsesõnu Jeesuse Jumalaks tunnistas...

Armsad õed ja vennad, ka meie elus tuleb ette olukordi, kus kõige halvemat saab pöörata kõige paremaks ja ülevamaks, kus kaotusega leppimine võib ootamatult pöörduda võiduks. Maise heaolu ja elu kaotamine võib viia igavese õndsuse leidmise juurde. Jeesuses Kristuses endas on see väljendunud kõige selgemini: talle oli määratud kõige häbiväärsem surm, mida tema kaasajal tunti, kuid lõppes see kõige kirkama ülestõusmisega. Ja kui meile tundub, et kõik on väga halvasti, siis peame ikka lootma, et muutus tuleb. Ära ole uskmatu, vaid usklik. Aamen.